

denne frist, medregnes det ikke anvendte henlæggelsesbeløb med tillæg af tre pct. for hvert år fra henlæggelsesårets udløb og indtil fristens udløb i den skattepligtige indkomst for henlæggelsesåret. Til og med indkomståret 2001 udgør tillægget dog fem pct.

For at undgå beskattning skulle henlæggelser til investeringsfonde for indkomståret 1997, der er det seneste år, hvori det har været muligt at henlægge til investeringsfonde, således være anvendt inden udgangen af indkomståret 2003, medmindre der er givet tiladelse til forlængelse af fristen på seks år.

3.13.3. Skatteministeriets overvejelser

Som det fremgår af ovenstående, er sandsynligheden for, at man vil finde ikke udnyttede investeringsfondshenlæggelser i boet efter en person, der dør i 2008 eller senere, meget ringe, om end det ikke fuldstændig kan udelukkes.

Den gældende dødsboskattelev indeholder dermed en række bestemmelser, som må forudsættes at være indholdsløse i normalsituationen, hvor investeringsfondshenlæggelser er anvendt eller efterbeskattet efter reglerne, og som kun skal finde anvendelse i ekstraordinære situationer, hvor investeringsfondsmidler er i behold.

Under disse omstændigheder foreslås det, at særreglerne om investeringsfondshenlæggelser fjernes fra den aktuelle version af dødsboskatteloven.

3.13.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at særreglerne om den skattemæssige behandling af investeringsfondshenlæggelser ved død fjernes fra den aktuelle version af dødsboskatteloven, men dog således, at ifald der skulle blive behov for reglerne, gælder disse fortsat. Dette sikres ved, at der indsættes en overgangsregel i denne lov, der fastsætter, at reglerne i den p.t. gældende lovbekendtgørelse af dødsboskatteloven i givet fald fortsat finder anvendelse.

Der henvises til bemærkningerne til overgangsbestemmelsen i § 12.

3.14. Omplacering af dødsboskattelovens kapitel 10 A

3.14.1. Gældende ret

Efter gældende ret behandles dødsboer efter personer, der i levende live har siddet i uskiftet bo efter en tidligere afdød ægtefælle eller har været enarving efter denne, skatteretligt som ethvert andet dødsbo. Boet kan således være et selvstændigt skattesubjekt, det være sig fritaget eller ikke fritaget for beskatning, eller det kan skiftemæssigt blive afsluttet ved boudlæg og behandles da efter skattereglerne herom. Har afdøde

overtaget boet som enarving, kan en ny ægtefælle overtage boet til uskiftet bo eller som enarving og beskattes da efter dødsboskattelovens afsnit III. Det er som udgangspunkt uden betydning, hvor lang tid der er forløbet, siden den nu afdøde overtog boet efter sin tidligere afdøde ægtefælle. I de mellemliggende år har afdøde selv været beskattet efter personbeskatningsregler, jf. dødsboskattelovens kapitel 10; men dette har som udgangspunkt ingen indflydelse på dødsboets skattemæssige forhold.

Dødsboskatteloven indeholder dog i kapitel 10 A særregler om beskatningen ved skifte, når afdøde har overtaget boet efter en tidligere afdød ægtefælle og derefter selv er afgået ved døden *inden for det samme indkomstår som førstafdøde*. Reglerne er placeret i dødsboskattelovens afsnit III i forlængelse af kapitel 10, der handler om beskatningen i levende live af den efterlevende ægtefælle.

Dødsboskatteloven indeholder desuden i § 2, stk. 1, nr. 4, og § 3, nr. 3, regler, der særligt fastslår, at dødsboet efter den længstlevende ægtefælle i denne situation er et selvstændigt skattesubjekt og skattemæssigt behandles som et skiftet dødsbo.

Reglerne om situationen, hvor ægtefællerne dør i samme indkomstår, er indsat i dødsboskatteloven under folketingsbehandlingen af lovforslag L 87, folketingsåret 1998/99 (Objektiveringer, justeringer af reglerne for beskatning ved død samt afgrænsning af told- og afgiftsområdet), lov nr. 166 af 24. marts 1999. Motiverne til regelsættet findes optrykt i betænkningen til dette lovforslag.

3.14.2. Skatteministeriets overvejelser

Baggrunden for, at man i 1999 har anset det for nødvendigt at indsætte særregler om situationen, hvor ægtefæller dør i samme indkomstår, er, at dødsboskattelovens kapitel 10 om beskatningen af den efterlevende ægtefælle indeholder nogle særregler om beskatningen i førstafdødes dødsår. Disse regler har til formål endeligt at afslutte beskatningen af afdøde med hensyn til løbende indtægter m.v. Der foretages en skattemæssig beregning vedrørende afdøde, men beskatningen foregår hos den efterlevende ægtefælle. Reglerne gælder kun i dødsåret. I årene efter dødsåret eksisterer der kun et skattesubjekt, nemlig den efterlevende ægtefælle, som beskattes efter almindelige personskatteregler.

Dør den længstlevende ægtefælle i samme indkomstår som førstafdøde, er en afslutning af førstafdødes skatteforhold efter reglerne i dødsboskattelovens kapitel 10 ikke mulig. Afslutningen må i stedet foregå i tilknytning til beskatningen af længstlevendes dødsbo. Dette kræver en række særregler, som i gældende